Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

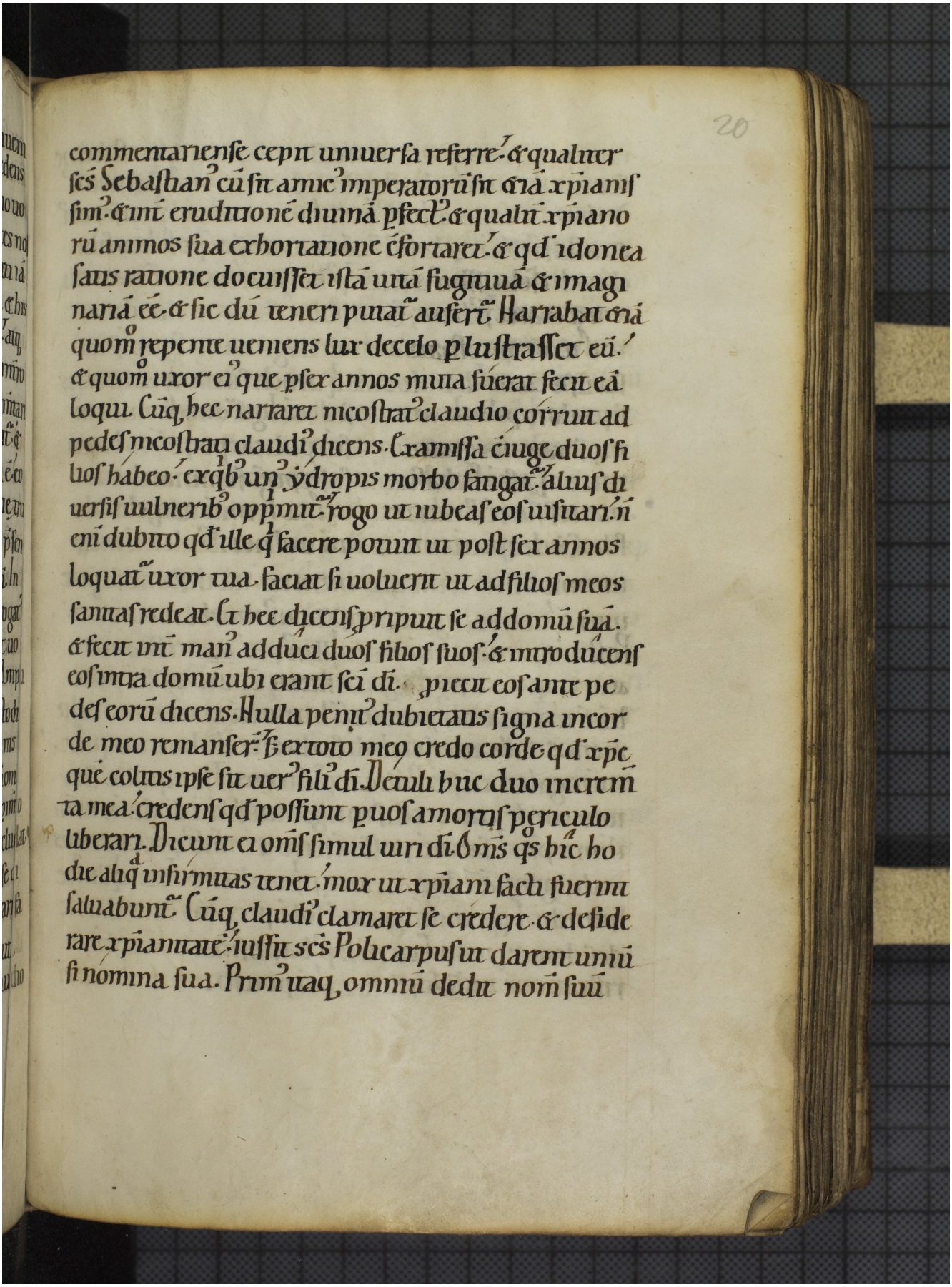

commentariense cepit uniuersa referre. & qualiter
scs Sebastian cu sit amic imperatorū sit cra xpiani
sim. & im eruditione diuina pfect. & qualit xpiano
rū animos sua exhortatione cfortaret. & qd idonea
sanis ratione docuisset ista uita fugitiua & imagi
naria ee. & sic du tenen putat ausert. Narrabat cra
quom repente uemens lux de celo plustrasset eu.
& quom uxor ei que pser annos muta fuerat fecit ea
loqui. Cuq hec narraret nicostrat claudio corruit ad
pedes nicostrati claudi dicens. Cramissa ciuge duos fi
lios habeo. crqb unq ydropis morbo langat. aliis di
uersis uulneribus oppmit. rogo ut iubeas eos uisitari. n
eni dubito qd ille q facere potuit ut post sex annos
loquat uxor tua. faciat si uoluerit ut ad filios meos
sanitas redeat. Et hec dicens pripuit se ad domu sua.
& fecit uni man adduci duos filios suos. & introducens
eos intra domu ubi erant sci di. precit eos ante pe
des eorū dicens. Nulla penit dubietatis signa in cor
de meo remanser. sed ex toto meo credo corde qd xpc
que colitis ipse sit uer filius di. Deinde hic duo incertm
ta mea credens qd possunt puos a mortis periculo
liberari. Dicunt ei omes simul uni di. Omes qs hic ho
die aliq infirmitas tenet. mox ut xpiani facti fuerint
saluabunt. Cuq claudi clamaret se credere. & deside
rare xpianitate. iussit scs Policarpus ut daret unū
si nomina sua. Primo uaq omnū dedit nom suū